

Dosarul nr. Ira-449/2022

1-20019371-01-Ira-23032022

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Galben Cristian Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.02.2020 - 04.03.2020;
2. Instanța de apel: 27.05.2020 - 30.11.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 23.03.2022 - 11.05.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 04 martie 2020, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal pornit în privința lui Galben Cristian, a fost încetat în temeiul art.275 pct.9) Cod de procedură penală în legătură cu existența altor circumstanțe prevăzute de lege care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Prima instanță a constatat că, de către organul de urmărire penală inculpatul Galben Cristian a fost pus sub învinuire pentru faptul că la 11 august 2019, aproximativ la ora 22:00, aflându-se în s.Sloveanca r.Sîngerei, în fața casei de cultură, acționând din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de conviețuire socială ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, s-a apropiat de Taban Serghei, care în acel moment discuta cu Țurcanu Sergiu și Galben Octavian, fapt după care, fără careva motive, demonstrativ și manifestînd o obrăznicie deosebită, i-a aplicat acestuia multiple

lovituri în regiunea capului și a corpului, în rezultatul cărora, Taban Serghei a căzut la pământ fără conștiință.

În urma acțiunilor violente întreprinse de Galben Cristian, lui Taban Serghei i-au fost cauzate vătămări ușoare a integrității corporale, cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de edem a țesuturilor moi, plagă contuză buza superioară pe dreapta, plagă mucoasa buzei inferioare, echimoză torace pe dreapta, comoție cerebrală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Sîngerei, Ramașcan Marian, prin care a solicitat examinarea și admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 04.03.2020, din motivul ilegalității ei. Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Galben Cristian să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 1 an închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei de către Galben Cristian pe termen de 1 an.

A încasa de la Galben Cristian în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale.

În apel apelantul a invocat, că consideră sentința contrar legii, care urmează a fi casată.

A considerat, că acțiunile lui Galben Cristian au fost calificate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, pentru care legea prevede răspundere penală pentru huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Apelantul a menționat, că instanța de judecată a constatat potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI 04686403 din 30.08.2019 și decizia agentului constator din 30.08.2019, că Galben Cristian a fost sancționat în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional pentru maltratarea lui Taban Serghei din 11.08.2019 la orele 22:30, fapt prin care i-a cauzat vătămări ușoare a integrității corporale. Prin urmare instanța a constatat, că Galben Cristian a fost sancționat pentru fapta comisă.

Astfel, a menționat, că instanța de judecată la adoptarea sentinței nu a ținut cont însă, că Galben Cristian a fost sancționat în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional, pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente care au provocat dureri fizice, evitând să constate că fapta de huliganism comisă de către Galben Cristian, atentează la ordinea publică, iar în mod secundar și la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală sănătatea persoanei, acțiuni cu caracter complex care au fost

comise inițial în fața Casei de cultură din s. Sloveanca, raionul Sîngerei, când Galben Cristian, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de conviețuire socială ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, s-a apropiat de Taban Serghei și i-a aplicat acestuia multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, faptă care a fost consumată.

Totodată a indicat, că același Galben Cristian, l-a luat într-o parte pe Taban Serghei și i-a mai aplicat o lovitură în regiunea feței, cauzându-i vătămări ușoare a integrității corporale.

Astfel, a considerat, că partea acuzării corect a delimitat acțiunile lui Galben Cristian în partea ce ține de comiterea de către el a acțiunilor de huliganism - art.287 alin.(1) Cod penal, de acțiunile de vătămare a integrității corporale prevăzute la art.78 alin.(2) Cod contravențional, fapte care au fost comise separat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura raionului Sîngerei, Ramașcan Marian, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a considerat, că sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 04 martie 2020 referitor la încetarea procesului penal în temeiul art.275 pct.9), art.285 alin.(2) și art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală este legală, întemeiată și motivată, respingând în așa mod argumentele din apelul procurorului.

Instanța de apel a menționat că din sentință și materialele cauzei penale rezultă faptul, că cauza penală a fost examinată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală - judecata în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Instanța de apel a conchis, că judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei penale și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pornit în privința lui Galben Cristian pe art.287 alin.(1) Cod penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală prin prisma aplicării prevederilor art.285 alin.(2) Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art.275 pct.9) Cod de procedură penală, care statuează că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care există circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

După cum rezultă din materialele cauzei penale, instanța de fond a constatat, că prin procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 04 686403 din 30.08.2019,

Galben Cristian a fost tras la răspunderea contravențională în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional și prin decizia din 30.08.2019 acesta a fost sancționat cu amendă în mărime de 40 u.c. pentru faptul, că la 11.08.2019 aproximativ la orele 22:30-23:30 în s. Sloveanca r. Sîngerei l-a maltratat pe Taban Serghei, care a primit vătămări corporale ușoare, decizia de sancționare nefiind contestată.

În acest sens s-a constatat, că la prezentul proces-verbal cu privire la contravenție este anexat raportul de constatare medico-legală nr.201928P0318 din 13.08.2019, care constată la Taban Serghei vătămări corporale ușoare, informația, cererea lui S.Taban din 12.08.2019, declarațiile lui S. Taban, S. Țurcanu, O. Galben și C. Galben și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.08.2019.

Totodată, prin ordonanța organului de urmărire penală din 02.12.2019, a fost dispusă pornirea urmăririi penale în baza art.287 alin.(1) Cod penal, fiind puse la bază materialele cauzei contravenționale.

Ulterior prin ordonanța organului de urmărire penală din 04.12.2019, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale pe cauza penală nr.2019220414 în privința lui Taban Serghei.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.201928D0278 din 05.12.2019, Taban Serghei a primit vătămări corporale ușoare, concluzie bazată pe raportul de constatare cu nr.201928P0318 din 13.08.2019, raport ce a stat la baza sancționării lui Galben Cristian, sancțiune care este executată potrivit cazierului contravențional.

Instanța de apel a considerat corectă concluzia instanței de fond, că fapta incriminată în prezenta cauză penală a fost sancționată prin procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 04 686403 din 30.08.2019, prin care Galben Cristian a fost tras la răspundere contravențională în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional și prin decizia din 30.08.2019 acesta a fost sancționat cu amendă de 40 u.c..

Instanța de apel a conchis justă reținerea instanței de fond, că în cadrul judecării cauzei penale a fost constatată eroarea procesuală admisă de către partea acuzării la instrumentarea prezentei cauze penale în partea ce ține de încălcarea dreptului garantat al persoanei de a nu fi supus repetat urmăririi penale (principiul non bis in idem), principiu garantat de art.4 Protocolul 7 CEDO și reglementat de art.21 din Constituția RM, art.7 Cod penal și art.22 Cod de procedură penală.

Instanța de fond corect a constatat admiterea de către acuzare a unor erori de drept procedural, care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Galben Cristian garantate de lege, și anume, dreptul de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă, fiind încălcate flagrant prevederile art.4 Protocolul adițional nr.7 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor Omului, precum și pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care prevăd că nici o persoană nu poate fi urmărită sau pedepsită penal de jurisdicția aceluiași stat pentru

săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurilor penale ale aceluiași stat.

Instanța de apel a menționat că principiul fundamental „*non bis in idem*” de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, principiu ce se aplică și în cazul când persoana a fost sancționată contravențional.

Instanța de apel a reținut că acțiunile procedurale și procesuale efectuate de organul de urmărire penală după sancționarea inculpatului Galben Cristian în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional sunt defectuoase și contrare prevederilor art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, care stabilește că - Nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanță neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal.

Instanța de apel a conchis că urmărirea penală repetată în privința lui Galben Cristian a fost contrară principiului „*non bis in idem*” care stabilește dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

În speța dată, pornirea urmăririi penale la 02.12.2019 în privința lui Galben Cristian constituie o reluare a urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art.22 alin.(2) Cod de procedură penală, precum și celor din art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție, care conform art.251 alin.(2) Cod de procedură penală duce la nulitate.

Instanța de apel nu a admis argumentul procurorului că sunt două cauze distincte, deoarece atât la baza faptei contravenționale, cât și celei pretinse penale stau aceleași circumstanțe ale cauzei bazate pe maltratarea lui Taban Serghei, aceleași acțiuni și aceleași probe. Acțiunile pe care le-a comis Galben Cristian n-au fost separate, cum afirmă procurorul, dar au fost unice și cu un singur scop.

În concluzie, după cum rezultă din fapta constatată în raport cu norma legală, instanța de apel a considerat că instanța de fond just a încetat procesul penal pornit în privința lui Galben Cristian pe art.287 alin.(1) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe ce exclud urmărirea penală în baza art.275 pct.9), art.285 alin.(2) și art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că așa cum în speța dată este stabilită o eroare a organului de urmărire penală și procurorului, inculpatul Galben Cristian nu urmează să restituie cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 320 lei, or, efectuarea unei asemenea expertize n-a fost necesară, cum n-a fost necesară nici pornirea urmăririi penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul Pasat Liliana, în termen, prin care, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, întrucât instanța de recurs nu poate agrava situația inculpatului în urma rejudecării cauzei.

În motivarea cererii de recurs recurenta indică următoarele motive:

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- procurorul menționează că, instanțele de judecată au constatat că Galben Cristian a fost atras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin.(2) Cod contravențional pentru maltratarea lui Taban Serghei la data de 11.08.2019 la orele 22:30, fapt prin care i-a cauzat vătămări corporale ușoare integrității corporale;

- însă instanțele nu au ținut cont că Galben Cristian a fost învinuit de faptul că la 11.08.2019, aproximativ la ora 22:00, aflându-se în s.Sloveanca r.Sîngerei, în fața casei de cultură, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de conviețuire socială ce garantează securitatea publică și personală a cetățenilor, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, s-a apropiat de Taban Serghei, care în acel moment discuta cu Țurcanu Serghei și Galben Octavian, fapt după care, fără careva motive, demonstrativ și manifestând o obraznicie deosebită, i-a aplicat acestuia multiple lovituri în regiunea capului și a corpului, în rezultatul cărora, Taban Serghei a căzut la pământ fără conștiință. Și, doar ulterior Galben Cristian l-a luat într-o parte pe Taban Serghei și i-a mai aplicat o lovitură în regiunea feții, cauzându-i vătămare corporală ușoară pentru care fapt a și fost întocmit proces contravențional la data de 30.08.2019 în baza art. 78 alin.(2) Cod Contravențional.

- recurenta consideră că corect au fost delimitate acțiunile penale de acțiunile contravenționale comise de către Galben Cristian în privința lui Taban Serghei;

- instanța de apel a menținut sentința de încetare a procesului penal, fără a relua cercetarea judecătorească și a audia partea vătămată și inculpatul, instanța dând posibilitate acuzării numai de a prezenta baza probantă pe dosar, încălcând astfel prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În cererea procurorului este invocat ca temei pentru recurs - prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căruia, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului procurorului nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform competenței sale, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre încetarea procesului pornit în privința lui Galben Cristian în temeiul art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală în legătură cu existența altor circumstanțe prevăzute de lege care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, să fie juste și întemeiate.

În susținerea concluziei privind încetarea procesului penal pornit în privința lui Galben Cristian pe art. 287 alin. (1) Cod penal, prima instanță just a concluzionat că fapta incriminată în prezenta cauză a fost sancționată prin procesul verbal contravențional MAI 04686403 din 30.08.2019 prin care Galben Cristian a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional și prin decizia din 30.08.2019 acesta a fost sancționat cu amendă de 40 u. c., soluție menținută întemeiat și de către instanța de apel.

Or, s-a constatat admiterea de către acuzare a unor erori de drept procedurale care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Galben Cristian garantate de lege, și anume dreptul de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă. Astfel,

această gravă încălcare a legii procesual penale constituie în sine un viciu fundamental, care a afectat desfășurarea procesului penal la etapa urmăririi penale și, în consecință a dus la încălcarea dreptului inculpatului Galben Cristian la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, coroborat cu art. 4 alin. (2) din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertățile Fundamentale.

Astfel, instanțele judecătorești inferioare just au constatat că au fost admise de către acuzare unele erori de drept procedural, care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Galben Cristian garantate de lege, și anume, dreptul de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă, fiind încălcate flagrant prevederile art.4 Protocolul adițional nr.7 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor Omului, precum și pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care prevăd că nici o persoană nu poate fi urmărită sau pedepsită penal de jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurilor penale ale aceluiași stat.

Argumentul recurenței precum că „*corect au fost delimitate acțiunile penale de acțiunile contravenționale comise de către Galben Cristian în privința lui Taban Serghei*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, or instanța de apel s-a expus pe larg și întemeiat asupra acestui argument la f.d.195 din decizia sa.

Colegiul penal reține, că principiul non bis in idem interzice urmărirea penală sau judecarea unei persoane de două ori pentru „aceeași infracțiune”. În hotărârea Sergey Zolotukhin împotriva Rusiei (MC), Curtea a admis că, în trecut, a pronunțat diverse abordări, în cadrul cărora a pus accent fie pe caracterul identic al faptelor, independent de încadrarea lor juridică („același comportament”, idem factum, Gradinger împotriva Austriei pct. 55), fie pe încadrarea juridică, admitând că aceleași fapte puteau constitui infracțiuni diferite („concurso idéal d'infracions” - concurs ideal de infracțiuni, Oliveira împotriva Elveției, pct. 25- 29), fie pe existența sau inexistența unor „elemente esențiale” comune celor două infracțiuni (Franz Fischer împotriva Austriei). După ce a examinat sfera de aplicare a dreptului de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași infracțiune, astfel cum este enunțat în diferite instrumente internaționale (Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția americană a drepturilor omului) și a subliniat că abordarea care pune accent pe încadrarea juridică a celor două infracțiuni este prea restrictivă în ceea ce privește drepturile unei persoane, Curtea a considerat că art.4 din Protocolul nr.7 trebuie interpretat ca interzicând urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt „în esență” similare celor care sunt la originea

primei infracțiuni [pct. 79-82, a se vedea și A și B împotriva Norvegiei (MC), pct. 108]. Aceasta a precizat că punctul de pornire pentru examinarea aspectului dacă faptele din cele două proceduri sunt identice sau sunt în esență aceleași ar trebui să fie compararea expunerii faptelor care fac obiectul infracțiunii pentru care reclamantul a fost deja judecat cu expunerea faptelor legate de a doua infracțiune de care a fost acuzat acesta [Sergey Zolotukhin împotriva Rusiei (MC), pct. 83]. A subliniat că este irelevant care părți ale noilor acuzații sunt în cele din urmă reținute sau respinse în procedura ulterioară, deoarece art. 4 din Protocolul nr. 7 enunță o garanție împotriva unei noi acțiuni penale sau riscului unei noi acțiuni penale, și nu o interdicție privind o a doua condamnare sau o doua achitare. A statuat că trebuie așadar să examineze faptele care constituie un ansamblu de circumstanțe factuale concrete, care implică același făptuitor și sunt indisolubil legate între ele în timp și în spațiu, existența acestor circumstanțe trebuind să fie demonstrată pentru a putea fi pronunțată condamnarea sau pentru ca noi acțiuni penale să poată fi puse în mișcare (pct. 83-84).

La fel, Colegiul penal menționează că în hotărârea Maresti împotriva Croației, Curtea a observat că, pentru aceleași fapte, săvârșite în același moment, reclamantul a fost găsit vinovat de săvârșirea unui delict minor și a unei infracțiuni. În această privință, a subliniat că definiția unui delict minor nu include fapte de lovire sau alte violențe, în vreme ce acest element este crucial pentru constituirea infracțiunii de vătămare corporală gravă, dar că, în decizia sa, instanța competentă în materie de delict minor a afirmat în mod expres că reclamantul era vinovat, în special, de lovirea victimei cu pumnii în cap și de aplicarea de lovituri de pumni și de picioare la nivelul întregului corp al acesteia. Agresarea fizică a victimei era așadar un element constitutiv al delictului minor de care fusese găsit vinovat reclamantul. În cadrul procedurii penale desfășurate în fața tribunalului municipal, reclamantul a fost declarat din nou vinovat, în special pentru lovirea victimei. Curtea a apreciat că era evident că cele două decizii aveau ca obiect exact aceleași evenimente și aceleași acte. Aceasta a concluzionat că faptele constitutive ale delictului minor pentru care fusese condamnat reclamantul erau, în esență, aceleași cu cele care constituie infracțiunea pentru care fusese condamnat acesta și că, prin urmare, a fost încălcat art.4 din Protocolul nr.7 (pct. 63-64).

În cauza Tsonyo Tsonev împotriva Bulgariei (nr.2), Curtea, la fel a hotărât că reclamantul a fost condamnat de două ori – prima dată în cadrul procedurii administrative, apoi în cadrul procedurii penale – pentru același comportament, aceleași fapte și aceeași infracțiune, fiind încălcat art.4 din Protocolul nr. 7 (pct. 52-57).

La fel, neîntemeiat este și argumentul recurenței precum că au fost încălcate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, or prevederile acestei norme

care stipulează, că „*judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți*”, nu sânt aplicabile speței date, or instanța de apel a menținut fără modificări sentința prin care procesul penal pornit în privința lui Galben Cristian, a fost încetat în temeiul art.275 pct.9) Cod de procedură penală în legătură cu existența altor circumstanțe prevăzute de lege care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Mai mult, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.183,187 vol. I), procurorul a pledat pentru examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, și contrar prevederilor art.413 alin.(3) Cod de procedură penală n-a solicitat audierea martorilor, sau cercetarea cărorva probe noi sau suplimentare.

În conformitate cu prevederile art. 320 Cod de procedură penală, „participarea procurorului la judecarea cauzei este obligatorie, acesta își exercită atribuțiile prevăzute în art.53, în special: reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare....”.

Se reține, că potrivit art.26 alin.(3) Cod procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurentă în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct.3 a prezentei decizii și la f.d.118-119, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d.191-195), s-a expus motivat, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procurorul Ramașcan Marian, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse

atenției sale.

Reieșind din aceste motive, instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Galben Cristian Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie